

fælde, der falde ind under henholdsvis første og sidste Stykke af § 1. Jeg tror ikke, der er Grund til at opretholde denne Forskel. Hvis det er tilfældigt, den staa der, er der saa meget mere Grund til at fjerne den. Noget lignende er Tilfældet med §§ 2 og 9, idet der i § 2 tales om „Aarsagsforbindelse“ og i § 9 om „paaviselig Aarsagsforbindelse“ mellem Drukkenskaben og de begaaede Handlinger. Er der ikke nogen Hensigt med denne Forskel i Betegnelserne, bør den fjernes. Lovforslaget har for øvrigt underligt nok en vis Tilbøjelighed til at bruge tyskagtige Udtryk, som man helst skulde være fri for. Der bruges paa et stort Antal Steder den halvtyske Form „Beføjelse“, og nogle Steder bruger Lovforslaget den heltyske Form „Indsmuglen“ og „Nyden“, medens det hedder „Indsmugling“ og „Nydelse“. Deslige Ting skulde man helst fjerne. I § 3, næstsidste Stykke, er der kommet en ret meningsforstyrende Mangel paa Adskillelse i Teksten, som gør, at den Betingelse, der tilføjes, synes kun at være føjet til det sidste, medens den skal omfatte alle 4 Dele af dette Stykke. Jeg tillader mig at henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed derpaa.

En Formsag er det ogsaa, men ikke ganske uden Betydning, hvad Lovforslaget hedder. Det kalder sig „Forslag til Lov om Drankere“. Af alle Laster er der ikke nogen, der er mig saa meget imod, som Drikfældighed. Som Last har jeg intet tilovers for den. Men de Mennesker, der ere saa ulykkelige at lide af den, have ikke desto mindre baade Krav paa min og deres øvrige Medmenneskers Medlidenhed og Evne til at vække denne Medlidenhed hos mig, og jeg synes, at naar vi ville skride ind imod denne Last eller Svaghed ved forhaabentlig samfundsgavnlig Foranstaltninger, skulle vi ikke til Betegnelse af det Emne, vi behandle, bruge et Udtryk, der egentlig er et Skældsord. Om der kunde bruges noget saadant som „Lov om Modvirkning af Drikfældighed“, eller hvad man ellers kunde finde, synes jeg, det var bedre end dette noget hidsende Udtryk „Drankere“.

Jeg kan ikke undlade at slutte med en lille Bemærkning i Anledning af en Ytring af den højtærede Justitsminister til Gunst for den saakaldte Pryglelov, den Bemærkning nemlig, at det høje Ting vil erindre, at det, der er af godt i denne Lov, blev af Flertallet af det Parti, som ogsaa jeg havde den Ære den Gang at tilhøre, taget som Betaling for at gaa ind paa det onde, der var i Lovforslaget: Pryglene. Min Overbevisning er det, at ligesom vi

med Rette bekæmpede dette ondes Indsættelse, skal det vise sig, at det ikke vil medføre noget godt. Ligesom Pryglebestemmelsen i Loven i den almindelige Bevidsthed vil staa og vedblive at staa som en Plet paa dansk Lovgivning, skal det vise sig, at de Virkninger, der komme deraf, ville blive slette.

Kvist: Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) begyndte med nogle Bemærkninger, som tydede paa, at han havde misforstaaet mine første Udtalelser. Ret interessant er det, at da det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) faar Ordet, viser det sig, at han, efter min Opfattelse, netop paa samme Punkt har misforstaaet det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds. Det angaar Straf for Beruselse. Men jeg skal ikke komme ind paa dette Punkt, efter at den højtærede Justitsminister har omtalt det. Ligeledes har den højtærede Justitsminister ogsaa udtalt sig om de Betæneligheder, som det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds havde med Hensyn til Lægeattester.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange) havde saa meget imod det Polititillhold, der kunde gives mod at nyde berusende Drikke paa Beværtninger saa vel som mod at sælge saadanne. Det ærede Medlem maa huske paa, at det ikke er noget nyt, vi her indføre. Saadanne Bestemmelser findes allerede i Lov af 1. April 1905 § 6. Jeg tror ikke, der er nogen Fare for, at saadanne Bestemmelser ville volde Vanskelighed. I hvert Fald have disse Bestemmelser været gældende Lov i omtrent 3 Aar og have, mig bekendt, ikke medført nogen Ulempe. Jeg tror derfor heller ikke, man skal være betænkelig ved at indføre dem i en Lov som denne.

Det ærede Medlem for Sorø (Zahle) kom med en Udtalelse, der, saa vidt jeg forstod, gik ud paa, at saafremt det ikke lykkedes at gennemføre Beværterloven i denne Samling, vilde det være nødvendigt at forlænge den lille Gæstgiverlov, vi fik for 2 Aar siden, og som gælder til 1. April d. A. Det maa vist bero paa en Misforstaaelse. Selv om Beværterlovsforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det er forelagt, vil det dog være nødvendigt at forlænge den nævnte Lov, da den ikke gælder længere end til 1. April d. A., og Beværterloven har en Bestemmelse om, at den først træder i Kraft til 1. Januar 1909. I Tiden fra 1. April til 1. Januar vilde vi altsaa